

Det går långsamt, men framåt. Klara Brynge har valt att arbeta i den kanske mest tidskrävande tekniken; samestick. FOTO: THEA HOLMQVIST

Julia Larsson får vägledning av Sonia Vallrud, som med sin bakgrund som lärare kom väl förberedd med pedagogisk litteratur till kursen.

Sonia Vallrud gick sin första och enda kurs 1976. Nu för hon kunskapen vidare till nästa generation, däribland systerdottern Julia Larsson.

Hantverket har funnits i många hundra år och främst resulterat i bruksföremål, som korgar eller en plunta att bära vatten i.

Hantverk som binder samman

SIKEÅ · Strålbinding, tätbinding och samestick. Teknikerna inom rotslöjd är många, men utövarna av hantverket blir allt färre. Det ville Sonia Vallrud ändra på, och anordnade en kurs.

Ett tiotal personer har samlats på Julia Larssons gård i Sikeå hamn. Hennes moster, Sonia Vallrud, hälsar dem välkomna till helgens kurs i rotslöjd.

– Det är jätteroligt att ni är så många som vill lära er mer om det här hantverket. Jag hoppas ni kommer vara lika intresserade när hel-

gen är slut. Tålmod är en av de viktigaste ingredienserna inom rotslöjd, säger Sonia Vallrud.

Många års träning

Såväl bord som bro är belamrad med böcker, fyllda med tekniker, inspiration och goda råd. Men här finns också färdiga verk

att betrakta. Sonia, som gick sin första och enda kurs 1976, visar upp den stora, runda korgen hon efter många års träning kunde färdigställa.

– När jag binder rötter försvinner tid och rum. Jag har väldigt roligt under tiden, men efteråt har jag också skapat något som både är vackert, tåligt och värdefullt. Den här korgen är 35 år gammal och har till och med överlevt en husbrand, berättar hon.

Efter en introduktion om de olika teknikerna är det dags att stämna av material och verktyg. Björk-

rötter. Benpryl. Läderbit. Kniv. Och så en skål med vatten. Det är viktigt att rötterna, som torkats i nystan på snöre, blöts ordentligt innan arbetet kan börja.

Precision

En stödrot väljs ut och sedan delas binderötterna på mitten innan var och en av deltagarna påbörjar sitt allra första verk. Arbetet kräver precision och en och annan rot går avbåde under delning och bindning, men efter några timmar under koncentrerad tystnad har små korgar, armband och underlägg börjat ta form.

– Det här var helt klart värt 108 mil, utbrister Klara Brynge.

Hon är den deltagare som rest överlägset längst, ända från Göteborg, för att medverka på kursen.

– Jag jobbar med metallhantverk och tycker att jag utvecklas mer ju fler hantverk jag provar på. Dessutom har jag länge varit nyfiken på rotslöjd eftersom min mormor höll på med det, men hade jag inte känt Julia kanske jag inte rest fullt lika långt, säger Klara Brynge.

– Jag har velat lära mig rotslöjd i många år, men

det blev extra roligt att Sonia fick lära så många på samma gång, inte bara mig, säger Julia Larsson.

"Kulturarv"

Helgen avslutades med en liten utställning och muntlig betygsättning av kursen. "Jätteroligt" var ett genomgående svar, och Sonia håller med.

– Det här är ju ett verkligt kulturarv, så det känns fantastiskt att kunna lämna över "kunskapsfacklan" till så många i den nya generationen, säger hon.